

Forslaget i nr. 10 har sammenhæng med forslaget i nr. 16 og nr. 17, hvorefter retten kan bestemme, at stævningen ikke skal forkyndes, men sendes til sagsøgte. Er stævningen i givet fald sendt til sagsøgte, og har retten sendt indkaldelse til sagsøgte med forskriftsmæssigt varsel, jf. § 351, stk. 1, er sagsøgte lovligt tilsagt. Udebliver sagsøgte i første retsmøde, kan sagen optages til dom, jf. § 354, stk. 3.

Anvendelse af de ovenfor angivne almindelige regler vil i sådanne tilfælde føre til, at de processuelle frister løber fra afsigelsen af udeblivelsesdommen.

Hvis stævningen sendes til sagsøgte, har man imidlertid ikke samme sikkerhed for, at sagsøgte er bekendt med sagen, som hvis stævningen (indkaldelsen til retsmødet) havde været forkyndt. Det foreslås derfor, at de processuelle frister for sagsøgtes vedkommende regnes fra forkyndelsen af dommen, når dom i tilfælde som de nævnte er afsagt i henhold til § 354, stk. 3 (udeblivelsesdom). Dette gælder også, selv om det måtte kunne bevises, at sagsøgte var bekendt med sagen (og tidspunktet for retsmødet) inden afsigelsen.

For sagsøgerens vedkommende løber fristerne i henhold til de almindelige regler, dvs. fra afsigelsestidspunktet.

Ovenstående bemærkninger gælder alene tilfælde, hvor forberedelsen af sagen efter rettens bestemmelse skal ske i retsmøde, jf. § 351, stk. 1. Forslaget angår imidlertid også visse tilfælde, hvor retten i henhold til § 352, stk. 1, har bestemt, at forberedelse ikke skal ske i retsmøde.

De almindelige regler i § 219, stk. 3, gælder ikke sager, der forberedes uden indkaldelse til retsmøde, jf. § 354, stk. 6, sidste pkt. At § 219, stk. 3, ikke gælder, indebærer, at fristerne regnes fra afsigelsen af dommen.

De hidtidige regler bygger på forudsætningen om, at stævning og et nærmere pålæg om at indlevere svarskrift er forkyndt for sagsøgte. Det foreslås derfor, jf. ovenfor, at de processuelle frister for sagsøgtes vedkommende regnes fra forkyndelsen af dommen, når dommen er afsagt i henhold til § 354, stk. 6, uden at sagsøgte har indleveret svarskrift til retten. Dette gælder, selv om det godtgøres, at sagsøgte var bekendt med sagen (og svarfristen) inden afsigelsen.

Efter § 354, stk. 6, kan udeblivelsesdom endvidere afsiges, når sagsøgte vel har indleveret svarskrift, men ikke rettidigt, og når svarskriftet er mangelfuldt eller ikke ledsaget af de nødvendige dokumenter. I sidstnævnte tilfælde indebærer forslaget, at de processuelle frister som hidtil regnes fra afsigelsen af dommen, da man har sikkerhed for, at sagsøgte kender til sagen.

§ 219, stk. 3, skal som hidtil ikke være gældende for sagsøgeren i sager, der forberedes uden indkaldelse til retsmøde. For sagsøgerens vedkommende løber fristerne derfor fra domsafsigelsen.

Til nr. 11

I den gældende bestemmelse i § 219, stk. 4, 2. pkt., er det bestemt, at udskrift af en fældende straffedom skal forkyndes for tiltalte, hvis tiltalte ikke er til stede ved domsafsigelsen. I andre tilfælde meddeles der ham på begæring udskrift uden betaling.

Forslaget indebærer, at en tiltalt, der ikke har været til stede ved domsafsigelsen, altid skal have udskrift af dommen. Udskriften skal ikke forkyndes, hvis dommen er frifindende, hvis tidspunktet for domsafsigelsen var tilkendegivet tiltalte, eller hvis sagen er omfattet af § 934. Denne ordning gælder ikke, hvis borgerligt krav er forfulgt under sagen, eller hvis sagen er fremmet i hans fravær, jf. nærmere herom nedenfor.

For så vidt angår fældende domme svarer forslaget til den gældende ordning vedrørende borgerlige sager, jf. nærmere om § 219, stk. 3, og § 162 ovenfor.

Forslaget har i praksis først og fremmest betydning for udeblivelsesdomme i bødesager, der behandles efter reglerne i kapitel 81, jf. § 934, stk. 1, idet tiltalte som regel overværer afsigelsen af andre straffedomme.

Efter § 999, stk. 1, kan en straffedom ikke fuldbyrdes, før fristen for anke efter lovens almindelige regel er udløbet, eller ankeafkald er meddelt. Forslaget hindrer ikke, at der ved meddelelsen af en bødedom vedlægges giro-indbetalingskort med fornøden betalingsfrist. Derimod kan meddelelse om dommen ikke gives i forbindelse med en fogedsag, jf. straffelovens § 52, stk. 3, jf. retsplejelovens § 486, stk. 1.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 219, stk. 4, 3. pkt., hvorefter der af alle domme tilstilles statsadvokaten udskrift, udgår som overflødig. Der tilsigtes ikke herved nogen ændring af gældende praksis.

Efter den gældende bestemmelse i § 219, stk. 4, 4. pkt., bliver det ved afsigelsen eller forkyndelsen af en fældende dom at betyde domfældte, inden hvilken frist og på hvilken måde han kan fremsætte meddelelse om anke.

Denne bestemmelse foreslås afløst af bestemmelserne i retsplejelovens § 219, stk. 6, som affattet ved forslaget, således at tiltalte skal vejledes om retsmidlerne mod afgørelsen. Vejledningen skal gives ved domsafsigelsen, hvis tiltalte er til stede, og ellers ved den efterfølgende meddelelse. Ordet »meddeler« omfatter forkyndelse, hvor dette er påbudt, jf. forslagets stk. 6. Bestemmelsen indebærer bl.a., at dom-